

GIẤY BÁN

ĐƠN-THÁP	NGOẠI- QUỐC
Đợt năm . 1.500	1.500
Đợt tháng 2.50	2.50
Đợt tháng 1.50	1.50

Mua báo phải trả tiền trước
Thư và mandat gửi cho
K. TRẦN-DINH-PHIÊN - 41
đang quảng cáo, việc riêng
xin thương-giải trước.

TIẾNG-DÂN

LA VOIX DU PEUPLE

ĐƯỜNG ĐÔNG-BÀ - HÀ NỘI

GIẤY THÁP SỐ 418

GIẤY THÁP: TIẾNG-DÂN - SỐ 418

Người ở trên
cối đời, không tới
thời lui, không
đứng lừng thừng
được.

NHÂN-DIỄN TIÊN-HÓA (Thiện chủng học)

Con đường tiến hóa trong vũ trụ, có thể chia làm 2 thứ: thiên diễn tiến hóa, và nhân diễn tiến hóa. Thiên diễn tiến hóa là thay cả cái gì gọi là « có » trong cõi tự nhiên, nhân sự tác dụng của không gian và thời gian mà lần lần diễn tiến, không đợi sức người can thiệp. Còn nhân diễn tiến hóa là theo trong bộ phận thiên diễn kia, dùng sức người mà chỉ đạo chi phối, khiến cho diễn tiến theo như ý người. Vì như các thứ động thực vật trên địa cầu, thứ gì có ích cho loài người thì bồi dưỡng cho sinh trưởng nhiều thêm ra (như ngũ cốc, lục súc v.v.); còn thứ gì có hại thì trừ khử, làm cho tiêu diệt đi (như thứ động thực vật có độc v.v.). Nhân diễn tiến hóa, tuy chưa làm cho phạm vi thiên diễn tiến người càng tiến hóa, cái phạm vi nhân diễn tiến càng tiến hóa, cái phạm vi nhân diễn tiến càng tiến hóa, cái phạm vi nhân diễn tiến càng tiến hóa.

Nhân văn tiến hóa là nói về xã hội loài người và chức năng nghiệp xã-hội, như chính giáo, phong tục, chế độ, học thuật, kỹ nghệ v.v. Còn nhân chủng tiến hóa là chỉ sự biến nhân (tuyển trạch, làm thế nào cho giống người được cái lượng, nghĩa là phần tử ác liệt một ngày một tiêu diệt, mà phần tử trung kiên một ngày một thêm v.v. Nhưng trong hai thứ tiến hóa đó thì nhân chủng là trọng yếu hơn: vì nhân văn tiến hóa, như sinh kế tiến bộ, thực nghiệp chấn hưng, cho đến 20 sung mệng sướng, văn vật, hoa mỹ nọ kia, đều thuộc về bề ngoài; duy cái nhân chủng tiến hóa là tự thân tiến hóa, như mình to vóc mạnh, não lực phát đạt, tâm tư linh mẫn, tính thần cao thượng, tánh tình hiền bát, phẩm cách cao quý v.v. đều nhờ chọn lựa mà sau mới được như thế. Bởi vậy nhân chủng có tiến hóa mà nhân văn mới tiến hóa. Nếu như nhân chủng không tiến hóa, cứ để cho nhân văn tự giục tự sinh, thì giống người càng bần, không đủ tư cách và năng lực mà gánh vác công việc văn minh trên đời, đứng ngang con xã-hội lên con đường tiến bộ; nhân văn cũng càng ngày càng suy mất. Theo lẽ nói trên nhân chủng tiến hóa quan hệ

với loài người rất nhiều. Vậy theo mấy điều nguyên lý nguyên tắc của các nhà nhân khẩu học, nhân chủng học và xã-hội học đã công nhận, lược kể dưới đây, để cung một ít tài liệu khảo sát:

a) Mã-nhĩ-sa-Tur (T. R. Malthus) là ông thầy tổ nhân khẩu học, đầu thế kỷ 19 đã có một bài « nhân khẩu - luận » xuất bản. Con đường tiến hóa các dân tộc Âu-Mỹ, nhờ ơn ông ta không phải là ít. Trong bài luận ấy có nói: « Nhân khẩu trên thế giới, cái số tăng gia nhiều hơn cái số tái phủ. Số tăng gia nhân khẩu, nếu không có cái gì hạn chế, thì trong 25 năm tăng lên gấp hai. Hạn chế có 2 thứ: một là thiên nhiên hạn chế: như thiếu, hạn, binh tranh, tật dịch v.v.; hai là nhân vi hạn chế: tức là chặn kiết hôn, bớt sự sinh giục. Hạ đẳng động vật theo hạn chế của thiên nhiên, chứ loài người linh thiêng nên tự hạn chế; sinh ít mà thích dưỡng sinh tồn, ấy là một điều đáng trông mong cho loài người.

b) Thuyết sinh giục nguyên tắc là của Tư-lân-Tắc (Herbert Spencer). Hạ đẳng vật thì sinh giục nhiều, cao đẳng thì sinh giục ít; người văn minh sinh giục ít hơn người dã man. Loài người mà biết cách nuôi con không cần sinh nhiều. Người dùng não nhiều thì sinh giục càng ít.

c) Tấn hóa nguyên lý của Đat-nhĩ-Văn (Darwin): Loài người với loài sinh vật sinh thực vô hạn, mà địa cầu thì diện tích có chừng, thế nào mà cung cấp cho đủ. Bởi vậy nên cạnh tranh là một điều không tránh khỏi. Cái gì thích thì còn, cái gì không thích thì mất. Nền xã-hội thành suy toán xem theo trong nhân dân số người trí lực hoàn toàn, nhân cách cao thượng nhiều ít, mà đoán định.

Gần đây môn học thiện (Xem tiếp trang nhì, cột thứ)

Kim-Sinh

Trong bảy tháng 90 nhà buôn đóng cửa

Từ đầu năm nay tới giờ, vì cái ảnh hưởng kinh tế, nên số nhà buôn bị đóng cửa càng ngày càng nhiều. Quả thật như thế, trong thời hạn bảy tháng nay, tôi thường thấy Saigon đã xử 62 cái án khánh tận theo pháp luật (liquidations judiciaires).

Tính chung cả thấy là 90 nhà buôn bị đóng cửa. Thế thì, trong một tuần lễ có 4 cái nhà buôn xếp gởi tận.

(Trung-Lập)

CHUYÊN HAY Vui và buồn

Trên đời cái vật người ta có sức tìm là sự vui, mà cái vật người ta có sức tránh là sự buồn. Vậy nên công việc của người đời đều tìm cái vui và tránh sự buồn ấy.

Ái cũng tìm vui, ái cũng tránh buồn. Ái cũng muốn đi đến một chỗ, vậy thì hành vi phải giống nhau, chứ sao lại có vẻ so le không đồng như ta thấy? Đó là tại cái vui nó có khác tùy mỗi người. Người thì vui với con bài sông bạc, người lại vui với quyển sách ngọn đèn; người thì cho phù quý vinh ba là vui, người lại thích bạn bè với non cảnh nước biển.

Cái vui đó tuy có khác, nhưng cũng khác vừa vừa thôi, có nhiều khi nó lại trái ngược đi nữa kia, nghĩa là cũng một việc mà người này cho là vui, người khác lại cho là buồn; người này cho là buồn, người khác lại cho là vui. Ví dụ như thấy đập đánh một người rất lớn nhớn, thì rách, máu tuôn, làm người ai có lương tâm thì trông thấy sao lại không đau lòng, mà buồn; nhưng trái lại có một hạn người trông mà lấy làm thích chí. Vui với buồn về sự này là xuất tự lòng tự nhiên, xuất từ bản tính của mỗi người; người lành thì trông thấy ác tức giận; người ác thì trông thấy ác thì lấy làm vui.

Lại còn cái nỗi vui buồn do sự suy nghĩ mà ra cũng có. Như anh phu xe và ông khách ngồi trên đường đi, họ nhìn nhau qua cửa sổ khác đường kia: Người ngồi trên xe, điều thuốc trên môi, đương giao tiếp bờ sông Hương gió đưa qua thơm ngát, mà ai dám chắc là người khách được vui? Người khách buồn. Buồn vì đi đó là đi hẹn nợ bên tên Chà ở phố Paul-Bert, đương sợ hẹn không được thì nguy lớn. Lại tình cả đi cả về cũng lớn đến mấy giờ đồng hồ, chiếc xe làm song bắt gác cho mát, thì nào cũng phải trả khá tiền, mà trong túi số tiền trả xe không đủ... Buồn. Còn anh phu xe họ cầm đầu « cuốc » trên con đường nhựa, mồ hôi mồ hôi ra đầy mình, thế mà ai dám chắc anh ta là buồn? Anh phu xe vui lắm chứ! Anh vui theo cách của anh: Hễ ảnh càng nghe trong mình một chừng nào, càng nghe mồ hôi chảy càng nhiều, thì ảnh càng chắc rằng sẽ được nhiều xu chừng ấy; mà cái thứ xu nó càng nhiều thì cả anh ta, cả vợ, cả con, lại càng no. Anh ta nghĩ như vậy mà vui.

Còn cái buồn vui về chủ nghĩa nữa. Minh thấy nhiều người đem tâm thân đưa vào chỗ nguy hiểm vào sinh ra tử, mà một đời chỉ khổ khổ dựa dẫm. Cứ thử thuyết trên: « công việc của người đời tìm cái vui và tránh sự buồn, nhiều người không hiểu vì sao mà họ chịu sống cách ấy. Đó là vì họ sống vì chủ nghĩa của họ. Cũng như nhà tư đạo vị tôn giáo mình mà vui lòng để thân thể mình cho bọn phạm phu xấu xí. Trong cái buồn mà tìm điều vui là thế đó. Người ở địa vị ấy - các bậc thánh nhân và anh hùng - họ tự lấy làm thú, thì mình cũng không than phiền cho họ làm gì. Mình chỉ phân nạn cho nhiều cái buồn mà ở trong chẳng có gì vui nào.

KHOA-HỌC TẬP-TRỢ Sự sống là gì?

Tôi phải nói trước, cầm bút viết bài này tôi thiệt lấy làm khó. Khó vì hai cơ: vấn đề « sinh tử » là một vấn đề tối cao của khoa học Âu Mỹ, số nhiều những danh từ họ dùng để bàn vấn đề ấy, tiếng nước mình đều chưa có cả; viết một bài khoa học luận quốc văn cốt để phổ thông, để cho hạng người học văn tầm thường đọc, vậy mà theo lẽ thường thì chỉ những kẻ tham hiểu khoa học mới có thể đọc những bài khoa học xét về vấn đề sinh tử. Tuy vậy, tôi cũng gắng sức mà viết. Là vì trong vấn đề này, có nhiều điều khoa học đã thí nghiệm xong thiệt là trọng yếu, không những trọng yếu đến sự sống của các nhà chuyên môn khoa học mà thôi, lại còn trọng yếu đến sự hành vi hết cả mọi người nữa. Tôi xin gắng sức viết thiệt rõ ràng, nhưng tôi cũng xin đọc giả chú ý mà đọc.

Ta thường nghe nói rằng: đối với vấn đề nguyên nhân của sự sinh, sự tử trên cõi đời, các nhà Khoa học chỉ có tư tưởng « vật chất », mà có tư tưởng vật chất như thế là vì họ am hiểu sinh vật học (biologie). Nhưng thế nào là tư tưởng vật chất? Sinh vật học đã khảo cứu ra được những điều gì có thể buộc người ta có tư tưởng ấy? Những câu hỏi ấy, tôi người trả lời được.

Trước khi trả lời những câu hỏi ấy, tôi hãy xin thuật lại những sự thí nghiệm của sinh vật học về ba vấn đề này:

1/ Vì sao mà cái trứng nở được? (activation de l'oeuf);
2/ Vì sao mà sinh ra giống đực, giống cái? (probleme de Sexualité);
3/ Bởi đâu mà loài sinh vật có bản năng? (explication des manifestations de l'instinct animal).

Xét về sự trứng nở

Ái cũng biết rằng: trong loài sinh vật, sự sinh nở cần phải có hai vật, một vật đực (spermatozoide) và một vật cái (ovule). Trứng nói ở đây tức là vật cái ấy.

Vật cái ấy, muốn hóa thành con, như thế thì phải cần vật đực kia không?

Trứng (vật cái) là một cái tế bào, nghĩa là ở ngoài có một cái vỏ (membrane), ở trong có một cái ruột (protoplasma), ở giữa ruột có một cái hạt (noyau), ở giữa hạt có một cái giây (filament chromatique), Phóng có một vật đực (đồng một giống với nhau) rúc vào trong cái

trứng ấy, thì dần dần trong một cái trứng thấy tế bào này: cái đây và cái đó chia ra làm hai, hai rồi chia ra làm bốn v.v. mà làm thành ra vô số những tế bào nhỏ. Những tế bào nhỏ đó dần dần ghép lại xung quanh cái vỏ của cái trứng, thành ra có một khoảng trống ở giữa lòng cái trứng. Ngoài vỏ cái trứng, dần dần có những lông nhỏ mọc, nhờ có những lông ấy mà cái trứng bơi trong nước được. Còn ở trong khoảng trống của cái trứng thời dần dần các tế bào khác sinh thêm ra mà làm thành ruột, thành tim, thành mạch máu v.v. Đó là nói những sự quan sát về một cái trứng của loài « oursin ».

Nếu lấy một cái trứng khác của loài « oursin » mà làm như thế này thời cũng thấy nó nở được như là có vật đực vào trong mình nó như tôi vừa nói ở trên: lấy một chậu nước, trong chậu nước biển, chắt thêm vào một chút chất « acide butyrique », rồi bỏ cái trứng ấy ngâm hai phút đồng hồ, xong, lại lấy ra đem bỏ vào một chậu chỉ đựng nước biển, thì thấy dần dần cái trứng nở ra, nghĩa là tế bào sinh sâu ra trong lòng, lông mọc xung quanh vỏ v.v. Nhưng nếu để nó ở luôn trong nước biển thì được vài giờ nó không nở nữa, nghĩa là nó chết. Muốn trứng khỏi chết, bỏ vào nước biển như ở trên đã nói độ một giờ thì vớt ra, vớt ra rồi bỏ vào trong một chậu nước mặn hơn nước biển một chút, như thế độ nửa giờ, lại vớt ra bỏ luôn vào nước biển thường, như thế thì trứng dần dần nở mà hóa thành con.

Xem hai sự quan sát và thí nghiệm đó thì biết rằng: người ta có thể đóng hóa học (chimie) mà làm cho trứng nở, không khác gì công việc của chất đực (spermatozoide). Trong cách thí nghiệm kể ở trên, hai chất cần như là chất « acide butyrique » và thứ nước mặn hơn nước biển. Vậy thời ta có thể nói rằng: chất đực vào trong trứng để làm cho trứng nở chỉ đem theo hai chất giống hần như hai chất vừa kể trên. Nói tóm: trứng loài « oursin » nở là nhờ hai chất thuộc về hóa-học.

Bây giờ, ta phải hỏi rằng: hai chất hóa học ấy vào trong cái trứng « oursin » làm thế nào mà cái trứng phải nở ra?

Hãy nói lại cách thí nghiệm vừa nói ở trên. Nếu cũng thí nghiệm cách ấy, mà trong các thứ nước dùng để ngâm trứng, thỉnh thoảng dùng cách lấy ra cho hết đường khi (nên biết rằng: trong nước, không kể thứ nước gì, đều có đường khi lộn ở trong cả), thì sự sinh hóa trong trứng (sinh sâu ra tế-bào nhỏ) phải đứng lại: nếu cho đường khi vào lại thì sự sinh hóa ấy lại tiến hóa lên lại. Người ta còn kinh-nghiệm biết: trong khi cái trứng đương nở nang, sự hành động của đường khi ở trong trứng (oxydation) mạnh hơn khi thường đến 5-6 lần (nên nhớ rằng cái trứng khi chưa nở cũng là một sinh-vật, nghĩa là trong lòng có đường-khi hành-dộng luôn). Xem như thế thì biết: sự kết-quả của hai chất hóa học nói ở trên (hay là của vật đực) là sự lạnh thêm của sự hành-dộng đường-khi (accélération de la vitesse d'oxydation). Nói tóm: mở mắt cho sự sống của cái trứng « oursin » là sự lạnh thêm sự hành động đường khi.

(Còn nữa)

Y-sĩ Trần-dinh-Nam

BÃ ĐÓI LẠI KHÁT

Cái nạn đói và khát ở Nghệ-Tĩnh đương nguy ngập lắm!

Ái là người hào-tâm hãy mau mau, giúp đỡ - bảo trợ lúc khẩn đốn này.

Thơ và mandat gửi tặng cho M. Hoàng - Kiêm, Hội-trưởng hội An-Tĩnh Châu-cấp, ở Vinh.

Đi đánh giặc về mặt vỹ

Ở trần Bạch - bởi (Pháp), có một người tên là Á-Lai-Đức; năm Âu-chiến, anh ta đi một tòng quân, sau trận đánh xong, anh ta không về, ai cũng chắc là chết trận rồi, nên trên cái bia kỷ-niệm trận vọng ở trần Ấy, nghiêm nhiên có tên anh ta.

Vợ Á, lúc mới được tin chồng chết, than trời khóc đất, tìm hai không muốn sống, chỉ trông tin ấy không đích xác. Một năm, hai năm, vẫn không thấy tin tức gì khác, nhân nghe lời bạn khuyên dỗ, chệch ta mới lấy chồng khác. Kể từ được tin Á chết đến nay đã 16 năm, Á có một người con gái nay đã lớn.

Bố mẹ nhiều ngày qua, Á ở ngoài về, trước đến cái quán cà-phê ở trần Ấy. Nguyên quán cà-phê này chính là một nơi hai vợ chồng Á ngày trước thường cấp đôi ra để chuyện trò liêu khiên. Ngày ấy Á tới, thanh cơ lại gặp chị vợ và người chồng mới của chị ta cũng đương ngồi trong quán ấy. Chị ta thấy Á, có ý ngạc nhiên, biết ra giống là một người rất quen; chị ta liếc ngó hồi lâu, rồi hỏi Á rằng: « Nếu như tôi không được cái tin dich rằng chồng tôi đã tử trận, thì tôi dám thề rằng ngày là Á-Lai-Đức đây! »

Á thấy vợ mình đã có chồng mới, không muốn làm hư cái hạnh-phúc gia-dình mới của người, bèn dần lòng nói tới mà trả lời rằng: « Có làm, có làm! » Trong khi nói cầm chén rượu đưa, chị ta cầm mà cười ơ.

Lúc ấy trong quán cà-phê có một người bồi gia, thấy Á cũng nhìn ta người quen, cứ lấy mắt ngó và bảo bọn đồng bạn rằng: người này hẳn là hoa thân của Á-Lai-Đức. Á biết mình không che giấu được, bèn kêu người bồi gia lại chỗ vắng mà nói tên thiệt và bảo đừng nói với người vợ, nói không ích gì, đã làm để làm luôn cho hay.

Á nói rồi lại trở lại chỗ ngồi, người vợ bèn đưa các đồng bạn người nhà cho Á xem: người này là chồng, người này là con gái. Đầu tiên Á còn giữ thái độ trấn- tĩnh; vừa thấy cái bóng người con gái của mình, tự-nhiên mắt lòng, nước mắt đầm đầm chảy ra, lại sợ chị ta thấy chỗ kín mình, bèn thất-từ bước ra ngoài quán cà-phê.

Á có viết một cái thư gửi cho người con gái bện tới ga xe lửa cùng gặp. Ngày sau người con gái tới ga tìm cha không thấy tung tích đâu cả. Từ đó về sau không nghe tin tức gì nữa. Người ở trần Ấy, nghe chuyện đều thán khen rằng Á-Lai-Đức hy-sinh hạnh phúc, riêng của mình, không muốn làm hư hạnh-phúc của kẻ khác, cũng là một người ít có.

H. Á.

Sữa NESTLÉ hiệu CON CHIM

Sức khỏe của trẻ nhỏ

MUÔN NHƯỜNG LẠI

Vi chúng tôi bận nhiều công việc nên muốn nhường lại xưởng chế Thonet...

Hải - ngọc - đường bách - ứng

Phontou, le 5 Août 1931 Ông Nguyễn-kỵ-Cử, Tú tài, làng Hoàng nghĩa...

Một môi lợi to cho các nhà làm ảnh chuyên nghệ

Hiệu HƯƠNG-KÝ có rất nhiều kinh, giấy, thuốc ảnh lại bán hạ một giá đặc biệt. Các Ngài buôn bán với Hiệu HƯƠNG-KÝ được hưởng lợi quyền chàng khác...

Giúp dân đói

Hội An-Tỉnh Châu-Cấp ở Vinh có nhờ bản báo đăng bản danh sách các nhà từ thiện đã giúp cho hội như sau này:

Table with columns listing donor names, amounts, and addresses. Includes names like M.M. Quan Khâm, Trường thăm Viên, Chánh công sứ, etc.

Ông vua Mập nước Đức

Bên A-dông ta, sử có chép: Họ Phong phong xuong chớ một x...

XÃ-HỘI-HỌC

(Tiếp theo) CHƯƠNG THỨ 6 Lợi ích của sự nghiên cứu xã hội học

Xã hội học là một ngành nghiên cứu về xã hội, con người và các mối quan hệ xã hội. Nó giúp chúng ta hiểu được những quy luật của xã hội...

1) Phát sinh lòng yêu nước. -- Dương thời đại ngày đàng đông cửa, giao thông cách trở, nhân dân đối với nước nhà...

2) Khường chỉnh học thuật. -- Học thuật phải sâu suốt cả tinh t...

3) Cải lương chính trị. -- Xã hội phải cải cách mới tiến hóa, cải cách là một đức không thiếu được...

4) Đoàn bị giáo dục. -- Xã hội là một cái đoàn thể có cơ thể tập hợp lại. Các nhân đối với xã hội cũng như tay chân đối với thân thể...

VIỆC THÈ - GIỚI

TRUNG HOA

Tin Thạch-hửu-Tam

Tin Tê-nam. -- Thạch có điều cho Hán-phục... Tin Nam-không. -- Trung-ương được tin rằng Thạch gây cuộc biến này...

Tên Nam-không. -- Trung-ương được tin rằng Thạch gây cuộc biến này, nước người Nhật là bản-Tây làm cổ vấn, chỉ huy các việc quân và dùng nhiều người Nhật...

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

phần thông, đạo đức quan niệm có thể cập đến cá nhân thì mới đạt được mục đích tiến hóa mà mục đích được như thế, trước phải làm thế nào cho giáo dục phổ cập...

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Tin Tê-nam. -- Thạch có điều cho Hán-phục... Tin Nam-không. -- Trung-ương được tin rằng Thạch gây cuộc biến này...

Tên Nam-không. -- Trung-ương được tin rằng Thạch gây cuộc biến này, nước người Nhật là bản-Tây làm cổ vấn, chỉ huy các việc quân và dùng nhiều người Nhật...

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

phần thông, đạo đức quan niệm có thể cập đến cá nhân thì mới đạt được mục đích tiến hóa mà mục đích được như thế, trước phải làm thế nào cho giáo dục phổ cập...

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

Ngày 10 Aout. -- Trương quân đã nhóm lãnh tụ các giới thảo luận phần Nhật.

CÔNG CUỘC HƠN 100 NĂM! Các ngài có cần đến thuốc xin mời lại hiệu VINH-HUNG-TU-ÔNG. Vinh, Hatinh, Donghoi, Huế, Tourane, Faifoo.

TỪ NAY HẾT ỒM-ĐAU, XANH-XAO, GẦY-CÒM... Vì trời Nam đã rộng sân xuất được Thập Toàn Đại-Bồ Dương Vệ-Sinh Tiên-Tử...

NGHĨA NƯỚC TÌNH NHÀ

TAM LY TIỂU-THUYẾT

Thầy Mạnh-Tử có nói: 正人君子 取乎其身...

Ông đi trở lại, vào trong con đường nào nhiệt, ông nói: An cơm lết về nhà, là hai việc không khó tý nào...

Mã thật! ban đêm khách du lịch không hay đi giao viên Mộ-giê ấy, vì đường đã đổ, lại dài gần hai dặm.

Ông Trương - bá - Ý nằm trong phòng hài, hút đờn được sáu mươi phút thuốc phiện rồi, thì có một vị quan...

lần nữa; một vị quan khác lớn hơn, quan thư ký riêng của ông Trương, bước vào, cũng cúi chào như người trước.

Nghĩa trước kia Trương-bá-Ý đi sang Pháp, có đem người thư ký này đi. Học lực Pháp-văn của người này cũng bằng với Trương-

bá-Ý. Người thư ký đọc bức thư: « Thờ của ông đệ Phan-thơ gọi cho bị đại thần Trương-bá-Ý...

Đoạn từ đề xin là bày cùng Trương-đại-nhân một điều mà từ đề đề vờ nói trông thấy, tuy là đã suy nghĩ nhiều rồi.

ngân cần cho một người thiếu phụ còn trinh, đừng chịu các cái gương xấu, để cho người chồng phải chịu tội thời.

Một kẻ tuy gần gũi mà chán nhàn, đã làm cho như trong tâm chí đần, nhiều khi cũng được coi hân hạnh người khác thấu cho...

